

[PRZYWIERZGNAĆ *vb pf*

3 sg m praet przywi(e)rzgnął.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przyciągnąć kogoś ku czemuś a. ku komuś, zachęcić, skłonić:

Zwrot: »przywierzgnąć do siebie [kogo]«: Confessya Nowokrzczeńcow przywędrowała do Polki z Czechowiczem: ten będąc klechą y dzwonnikiem/ został Ministrem Confessyey Luterckiey/ potym Kálwinowey: ále posłány od Zboru do Genewy/ [...] wstąpił ná drodze do iednego Ministrá Nowokrzczeńcá/ od ktorego tey Confessyey przewyknął: y do Polki przyiachawłzy/ w Kuiáwach naprzod przywierzgnął do siebie Niemoiewskiego y inszych ŁaszczOkulary I2.

Formacje współrdzenne cf WIERZGAĆ.

MPi